

Περιεχόμενα

Σημείωμα του Εκδότη	3
Μήνυμα-Χαιρετισμός του R. McKenzie	5
Γεύσεις Συνεδρίου	6
Θέματα από Βήματος	16
Ο Τύπος έγγραφου	19
Το Συνέδριο σε Flash Back	20
Πρόσωπα και άλλα	31
Το 2ημερο Faculty Meeting	38
Το Επόμενο Παγκόσμιο Συνέδριο	40

Τόμος 4 ♦ Τεύχος 3 ♦ Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2005

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ & ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΚΩΔΙΚΟΣ: 6443

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΣΠΑΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ MCKENZIE

ΕΔΡΑ:
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 35, ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ
Τηλ/Φαξ: +30 210 2289654
Web Site: www.mckenziehellas.gr
E-mail: secre@mckenziehellas.gr

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γεώργιος Π. Σπανός
Κατερίνα Δαμανάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Βασιλείου Κων/νος
Γρυπάρης Γιάννης
Δαμανάκη Κατερίνα
Δρίβα Βίκυ
Ζησάκου Αναστασία
Καρακουμτζίδου Αγγελική
Καρανάσιου Αγγελική
Καραγιάννη Βαρβάρα
Μαρκοπούλου Άννα
Μιχάλη Μαριάννα
Πούλιου Αλεξάνδρα
Σιφναίος Δημήτρης
Σταφυλάκης Παναγιώτης
Τρούλη Μαριάννα
Χρυσανθόπουλος Δημήτρης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ

Κατερίνα Δαμανάκη

Τιμή Τεύχους: € 7.5

Όταν η Πραγματικότητα Ξεπερνάει τις Προσδοκίες

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το τέλος των εργασιών του συνεδρίου μας, έκλεισε πλέον ουσιαστικά και τυπικά το σπουδαιότερο κεφάλαιο στη μέχρι σήμερα επιστημονική πορεία του χώρου μας, και χωρίς αλαζονεία, θα έλεγα και της φυσικοθεραπείας στην Ελλάδα, στον τομέα της αποκατάστασης των μυοσκελετικών παθήσεων.

Το 9^ο παγκόσμιο συνέδριο του Διεθνούς Ινστιτούτου Mckenzie έχει πλέον πάρει τη θέση του στο πάνθεον των παγκοσμίων συνεδρίων των μηχανικών μυοσκελετικών παθήσεων. Για τη χώρα μας ήταν το πρώτο, μέσα στον μισό αιώνα ύπαρξης της φυσικοθεραπείας και ήταν, κατά γενική ομολογία, μακράν το πιο επιτυχημένο, τόσο επιστημονικά όσο και οργανωτικά, από όλα τα παγκόσμια συνέδρια που έχουν γίνει στο εξωτερικό.

Έτσι, δύο, τουλάχιστον, πράγματα αποδείχθηκαν περίτρανα:

Πρώτον, ότι και στη χώρα μας οι παγκόσμιες πρωτιές είναι εφικτές και όχι μόνο στις... «αθλητικές αρένες», αρκεί να υπάρχουν Αυτοί που συνεχώς επιζητούν να ξεπερνούν τα δεδομένα και τον εαυτό τους. Αρκεί να υπάρχουν Αυτοί που έχουν όνειρο και όραμα, Αυτοί που μάχονται με κατεστημένα, αθόρυβα αλλά συνειδητά για την εξέλιξη, την ενίσχυση και την ανοδική πορεία του χώρου του οποίου υπηρετούν. Το Ελληνικό Ινστιτούτο Mckenzie και τα μέλη του, ανήκουν σε Αυτούς.

Δεύτερο και σημαντικότερο ότι ήρθε η στιγμή, έχουν ωριμάσει οι συνθήκες, που το κοινωνικό σύνολο της χώρας μας θα ωφεληθεί, όπως και στον υπόλοιπο κόσμο, με βάση τα αποτελέσματα και συμπεράσματα του συνεδρίου μας, που αφορούσε στη Μηχανική Διάγνωση Πρόληψη και Θεραπεία των Μυοσκελετικών Παθήσεων. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι το θέμα του συνεδρίου μας ήταν «Η Μέθοδος Mckenzie στην εποχή των επιστημονικών αποδείξεων».

Η αυλαία για το 9^ο παγκόσμιο συνέδριο Mckenzie έπεσε. Ένας από τους πρώτους μεγάλους στόχους του Ελληνικού Ινστιτούτου έχει πραγματοποιηθεί ήδη με απόλυτη επιτυχία και ανήκει πια στο παρελθόν. Το Ινστιτούτο μας έστρεψε ήδη το βλέμμα στο μέλλον, και ήδη σχεδιάζει, διακριτικά και χαμηλόφωνα, το ξεκίνημα ενός άλλου οδοιπορικού με τελικό στόχο, αυτή τη φορά, την άμεση εφαρμογή στον γενικό πληθυσμό των σύγχρονων θεραπευτικών διαδικασιών αλλά και τη μεταλαμπάδευση όλων των σύγχρονων απόψεων, στον τομέα της αντιμετώπισης μυοσκελετικών προβλημάτων, σε κάθε κλινικό, με εφελτήριο τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα που προέκυψαν από τούτο το συνέδριο. Συμπεράσματα και αποτελέσματα που ήρθαν ως επακόλουθα της παγκόσμιας έρευνας και της συνεχούς εργασίας επιστημόνων διεθνούς κύρους.

Ο στόχος αυτός, που για εμάς, στο Ινστιτούτο, προσλαμβάνει την έννοια της 'Αποστολής' είναι λίγο πιο εύκολος τώρα, γιατί κινούμαστε με κεκτημένη πλέον ταχύτητα.

Σε αυτή τη χρονική στιγμή, αμέσως μετά το τόσο επιτυχημένο συνέδριό μας, αναλογίζομαι ότι δέκα χρόνια πριν, όταν ιδρύθηκε το Ελληνικό Ινστιτούτο Mckenzie, έπρεπε να πούμε και να δείξουμε ποιοι είμαστε και τι κάνουμε και πάνω από όλα να γίνουμε αποδεκτοί από την επιστημονική κοινότητα. Με πολύ αγώνα και με βάση την ΑΛΗΘΕΙΑ μας, τα καταφέραμε. Σήμερα, δεν υπάρχει ούτε ένας κλινικός του χώρου, που δεν γνωρίζει ή δεν έχει ακούσει για το Ινστιτούτο ή τη μέθοδό μας. Σήμερα, είμαστε σε θέση να εφαρμόζουμε κλινικές διαδικα-

σίες και να διαμορφώνουμε την επιστημονική κοινότητα και τη διεθνή βιβλιογραφία με συμπεράσματα παγκοσμίων συνεδρίων. Ακούγεται σαν όνειρο, είναι όμως η μόνη και απόλυτη πραγματικότητα.

Το Ελληνικό Ινστιτούτο Mckenzie μέσα από τη δεδομένη συνέπειά του, τόσο στη συνεχή επιμόρφωση των πτυχιούχων της μεθόδου Mckenzie μέσω του εκπαιδευτικού του προγράμματος και των ομάδων εργασίας, όσο και στην τακτική επιστημονική δραστηριότητά του με την οργάνωση Πανελληνίων Συνεδρίων και Ημερίδων, θέλει και θα έχει και πάλι τη μέγιστη επιτυχία στο νέο του στόχο. Γιατί η αυλαία δεν πέφτει ποτέ για το Όνειρο και το Όραμα του Ελληνικού Ινστιτούτου Mckenzie. Το τέλος κάθε επιτυχημένης δραστηριότητάς μας γίνεται αρχή για την επόμενη.

Δεν θέλω να πω, τίποτε περισσότερο για την οργάνωση ή τις εργασίες του συνεδρίου. Οι επόμενες σελίδες του παρόντος τεύχους δίνουν μία σφαιρικότατη εικόνα γύρω από τα οργανωτικά ή επιστημονικά γεγονότα που έλαβαν χώρα.

Θέλω μόνο να πληροφορήσω τους αναγνώστες μας ότι για τα επιστημονικά θέματα και συμπεράσματα του συνεδρίου θα ασχολούμαστε για τα... επόμενα χρόνια, και να πω δύο ακόμη, πράγματα.

Πρώτα, ότι εγώ προσωπικά αλλά και η κυρία Δαμανάκη αισθανόμαστε εκείνη τη βαθιά ικανοποίηση, που μόνο, ίσως, οι λίγοι που έχουν πετύχει τέτοιου μεγέθους παγκόσμια επιτυχία, μπορούν να βιώσουν.

Το δεύτερο είναι ότι θέλω και από τις σελίδες του περιοδικού μας να ευχαριστήσω από το βάθος της καρδιάς μου τα άτομα, που μέσα και από τη δική τους βοήθεια, έγινε η προσδοκία πραγματικότητα και ίσως κάτι παραπάνω.

Έτσι λοιπόν, ευχαριστώ, πρώτα την Κατερίνα Δαμανάκη που ήταν ο φάρος, το λιμάνι, και η αστείρευτη πηγή ενέργειας και κουράγιου κάθε προσπάθειάς μου.

Στη συνέχεια, ευχαριστώ τον κύριο Απόστολο Πολυζωΐδη, πανάξιο πρόεδρο του συνεδρίου μας, εξέχουσα προσωπικότητα της παγκόσμιας ιατρικής, ορθοπαιδικό σύμβουλο του Ινστιτούτου μας, χορηγό μας αλλά και προσωπικό μας φίλο.

Τον R. Mckenzie, γιατί χωρίς αυτόν ο κόπος της αντιμετώπισης των μυοσκελετικών παθήσεων θα ήταν φτωχότερος, παγκοσμίως. Η προσωπική του διαδρομή ήταν, είναι και θα είναι το όραμα χιλιάδων κλινικών και φυσικά και το δικό μου.

Ευχαριστώ επίσης, τους ομιλητές μας, έλληνες και αλλοδαπούς, καθώς και τους συντονιστές που πήραν μέρος στα κλινικά εργαστήρια, το Διεθνές Ινστιτούτο Mckenzie και το διοικητικό του συμβούλιο, και ιδιαίτερα τον L. Dott.

Την επιστημονική επιτροπή του συνεδρίου, και ιδιαίτερα τον Ted Dreisinger και τον Niko de Bruine. Με την εξαιρετική δουλειά που έκαναν, το επιστημονικό πρόγραμμα του συνεδρίου θεωρήθηκε το αριότερο, επιστημονικά, της τελευταίας 20ετίας.

Πολλά ευχαριστώ και στην οργανωτική επιτροπή και κυρίως τους συναδέλφους από την Κρήτη, κ.κ. Σ. Βισκαδουράκη, Ι. Πρεβεζά, Π. Σιαφυλάκη, Π. Τζωριζάκη, καθώς και τον Δ. Σιφναίο από την Πάρο, για την πολύτιμη βοήθειά τους.

Επίσης, τις ομάδες εργασίας, τους μαθητές μας, τους χορηγούς μας, το οργανωτικό γραφείο «Σβορώνος Travel», τη διοίκηση και τους εργαζομένους στο Συνεδριακό Κέντρο και το Ξενοδοχείο CRETA MARIS.

Ευχαριστώ, τέλος, όλους τους συνέδρους, έλληνες και αλλοδαπούς, που μας τίμησαν με τη συμμετοχή τους.

Τελειώνοντας θα δανειστώ μία φράση από το χαιρετισμό του Robin Mckenzie: **“Είμαστε εδώ, για να παραμείνουμε. Και θα συνεχίσουμε έτσι, με τη βοήθεια όλων σας, ώστε να εδραιώσουμε τη Μηχανική Διάγνωση και Θεραπεία ως το Μέσου προς τον 21ο Αιώνα”**.

Σας εύχομαι
Καλό Χειμώνα